

vist vil Værdibeskatningen foretaget ved Landets Grænse absolut ikke fyldestgøre Retfærdighedens Krav i Form af Lettelse af den billige Vare og Merbeskatning af den dyre. Tværtimod vil Værditolden faa den Virkning, at netop den fattige Befolknings Forbrug: Skraatobakken, vil blive forholdsvis mere fordyret end den bedre stillede Befolknings Vare: Cigaren. Værdien af Raastoffet til Skraatobak ligger nemlig over Gennemsnittet af de øvrige Raastoffer og udgør procentvis en større Del af Detailsalgsprisen, end det til Cigarerne anvendte Raastof udgør af disses Detailsalgspriser.

Det maa her fremhæves, at naar Tobaksfabrikanter i tidligere Andragender til Rigsdagen have fremsat Kalkulationer af Cigarer, da har man kun haft Paavisningen af Toldbeskyttelsen for Øje. Naar saaledes Raatobakken til 1,000 Cigarer er kalkuleret med f. Eks. 25 Kroner, da er dette ikke ensbetydende med, at den Tobak, som de 1,000 Cigarer bestaa af, har kostet 25 Kroner i Indkøb. Det er først efter Tobakkens Tilberedning og Fordeling, at denne Værdiansættelse for de enkelte Mærker kan finde Sted. De nævnte Kalkulationer ere derfor vildledende, naar Talen er om Værdifortoldningen ved Landets Grænse. I øvrigt ere Fabrikationsmetoden og Arbejdsforholdene i de moderne Cigarfabrikker undergaaede ikke uvæsentlige Forandringer siden vedkommende Andragenders Fremkomst, og de deri opførte Beregninger m. m. kunne derfor nu kun benyttes med en vis Varsomhed.

Om Røgtobaks- og Skraatobaksfabrikationen gælde de samme Forhold, som ovenfor ere paaviste for Cigarfabrikationen.

Det skal selvfølgelig indrømmes, at den effektive Værdibeskatning gennem procentual Told vil kunne opnaas paa de yderste Punkter: paa de allerdyreste og de allerbilligste Varer — men da sikkert 90 pCt. af al Raatobak, Dækblade undtagne, under normale Markedsforhold bevæger sig indenfor den snævre Prisliste: fra 35 til 55 Øre, — og da Dækblade ogsaa bruges til de billigste Cigarer — vil denne effektive Virkning kun faa minimal Betydning. Den effektive Kvalitets-Beskatning vil, hvad enten Fortoldningen sker efter Vægt eller Værdi — blive foretagen af Fabrikanten, og kan ikke ske ved Landets Grænse.

Hvad det egentlige Luksusforbrug angaar, skal det kun bemærkes, at Indførselen af Havanatobak, som allerede nævnt, kun er ca. $\frac{1}{3}$ pCt. af Totalindførselen. Værdien heraf naar ikke 60,000 Kr. Indførselen af Havanacigarer udgør kun 10,000 Pd. til en Værdi af højst 150,000 Kr. Nu tale Værditoldens Venner saa meget om Havana-cigarer til flere Kroner Stykket —, men hele Indførselsværdien af disse andrager kun nogle faa Tusind Kroner! Vil man i Alvor fremdrage disse Luksusvarer, i Favør af Værdifortoldningen af Positioner, som ialt skulle indbringe $3\frac{1}{4}$ Millioner Kr. i Told? Selv Mindretallet (Venstre) udtaler i Toldkommissionens Betænkning af 1896: „Endog en høj Skat paa de Ting, der helt og holdent bruges af de velhavende Klasser, fylder ikke ret meget i Statskassen“. I Tyskland er det ved en foretagen statistisk Undersøgelse blevet konstateret, at 89 pCt. af Cigarproduktionen koster 6 Pf. pr. Stk. og derunder — kun 11 pCt. koster over 6 Pf. til Detailpris.

Vi skulle nu gaa over til at omtale en Side af Sagen, som har den allerstørste Betydning: Konjunkturernes Indflydelse. Disse spille en enorm Rolle i Tobaksmarkedet, indtræde hyppigt, og kunne svinge op til 100 pCt. af normal Markedsværdi. Denne Omstændighed vil bevirke, 1) at Kontrollen med Fakturaen umuliggøres, og 2) at Værditoldens Retfærdighed bliver af tvivlsom Beskaffenhed, naar den ene Fabrikant kan komme til at betale meget mere i Told end den anden for den samme Vare. Det er i Tobaksbranchen Usance at lade Tobakken ligge i Udlandet for Sælgerens Regning ofte i Aarevis og først aftage den, efterhaanden som man har Brug derfor. Naar nu en Importør klarer en gammel Vare, som han i sin Tid har købt til 40 Pf., samtidig med at en anden Importør klarer en ganske lignende Vare af samme Mærke, men af ny Høst, til 60 Pf., vil han nemt blive udsat for Ubehageligheder og Mistænk-somhed fra Toldvæsenets Side, og Retfærdighedens Krav ved Beskatningen ske ikke Fyldest, naar Toldafgiften for to ganske ens Varer bliver saa forskellig. Et andet Eksempel: Der sælges paa samme Dag i Amsterdam to Partier Sumatra, som ligne hinanden stærkt, og hvoraf Ballerne ere forsynede med samme Plantagemærke, samme Ladningsmærke, samme Sorteringsmærke, samme Længdemærke — det ene (Sandblad) kan have kostet 4 Kr. — det andet (Plukblad eller Stamblad) derimod kun 2 Kr. De komme hertil med samme Damper — hvilken Toldembedsmand kan forstaa denne Prisdorskel?